

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«När dere søker meg av hele edershjerte, vil jeg la meg finne av eder.»

Nr. 4

April 1955

5. årg.

Et menneskes liv.

Den gjelder i den nye pakt som den gjaldt i den gamle pakt denne grunnsannhet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.

Det bekrefter seg alltid påny at mennesker som bare søker det som jordisk kan mette og tilfredsstille dem, de blir innvortes fattige og tomme på det.

De kjenner det instiktivt hos seg selv og det merkes på rastløsheten, nervøsitet, pirreligheten, mens de jager etter denne verdens forskjellige slags gleder at de har ingen virkelig tilfredsstillelse i sitt indre. Man kan dekke over det med glad lystighet, med åndfulle interesser, ja, med godhet overfor sine medmennesker, hvormed det kanskje kan se ut som om man gjør mer godt i verden enn mangen en kristen.

Det hjelper allikevel ikke, men det vil vise seg at man i grunnen ikke har noe åndelig eie i seg selv, så lenge man ikke har funnet Gud i Jesus Kristus.

Det er innenfra livet må bygges opp. Dér inne må vi høre Guds røst og lytte til hans tale, og så må vi ta oss ordet til hjerte og så må vi handle etter, hva vi hører.

Den som hører Guds røst i Jesus Kristus, han lever. Han står ikke

Hvor gammel er vår gudstjeneste?

Alle hovedledd stammer fra urkirken, sier biskop Skard.

Med Israels liturgi som forbilde vokste apostelenighetens gudstjeneste fram, - derom vitner den dag i dag hvert Amen, Hosanna, Halleluja. Med en slik selvfølgelighet skjedde denne vekst at det nye testamentet bare sjeldent berører disseting.

I etterapostoliske skrifter møter vi titt og ofte liturgisk stoff, og det er disse skrifter som lettest kan hjelpe nutidskristne til å forstå de nytestamentlige antydninger, som man ellers lett går blind forbi.

Biskop Bjarne Skard gjør i denne forbindelse oppmerksom på ett viktig skrift, - det 67. kapittel i kirkefaderen Justinus' skrift, den såkalte 1. apologi som kaster lys over vår gudstjenestes alder og her-

på tå og stirrer etter verdens herligheter. Han jager ikke etter goder som ikke metter. Men han virkelig lever som Guds frigjorte, freste barn.

Har vi funnet Gud i Jesus Kristus og vil virkelig leve oss inn i, hva han vil og mener med oss da vet vi at vi ikke blir ledet på avveie.

Da har vi både Guds gave og Guds krav levende for oss.

komst: Han lever i en tid da det enda sitter biskoper i embete som er personlige elever av Herrens egne apostler. I dette skrift ca. år 150 omtaler han for hedenske lesere - gudstjenestens forløp slik, ikke altfor ufritt oversatt:

«På den såkalte soldag holdes menighetens sammenkomst, hvortil alle møter fram fra byen og omlandet. Her leses et passende stykke av apostlenes minneskrifter eller profetens bøker. Når foreleseren er ferdig, holder lederen en *tale* hyori han oppfordrer til å etterleve de gode ord. Derpå reiser vi oss alle til *felles bønn*. Etter bønnen blir *brød, vin og vann* båret fram, og den forrettende oppsenter de inderligste bønner og takksigelser som menigheten slutter seg til med ordet Amen. Så skjer utdelingen hvorunder alle nyter av de innvidde ting. Til de fraværende (syke) sendes brød og vin ved diakonene. De som har råd og lust gir derpå sine *gaver*, som samles hos den forrettende, som dermed bistår enker og faderløse».

Det sier seg selv hvor verdifull en slik tekst er for senere kristenslekt. Vi har å gjøre med en mann som lever og ånder i det han skri-

ver om, og som har beseglet sin tro med sitt blod. Hvor mange luftige spekulasjoner skulle et slikt lite kapitel sette stopper for!

1. Som første ledd nevnes skriftlesningen.

2. Derpå kommer prekenen, og sikkert har Justinus selv hørt til de legmenn som ofte har preket.

3. Derpå følger den alminnelige kirkebønn, som vi ellers kjenner i ordlyd fra et annet og 50 år eldre skrift.

4. Nattverden innledes med en prefasjon med menighetssvar, hvoretter den samlede menighet går til alters.

5. Til slutt nevnes ofringen, som særlig gjelder den materielle nød blandt troens egne folk.

Rekkefølgen av gudstjenestens handlinger er med andre ord *presis den samme som i vår egen høymesse den dag i dag!* Mange ting er ikke nevnt. Salmesangen f.eks. Justinus unngår også kristelige uttrykk som vil være uforståelig for de hedenske lesere. Han kaller søndagen «soldagen», presten «den som forretter», og evangeliene «apostlenes minneskrifter» o. s. v. Men så får vi til vederlag et samlet overblikk som punkt for punktskriftlesning, preken, kirkebønn, nattverd, ofring - viser oss vår egen gudstjeneste i ubrutt sammenheng tilbake til urmenighetens liturgiske liv. Vi har sannelig ingen grunn til å være beskjedne på gudstjenestens vegne eller til å gi alt for meget for stundesløse nåtidsmeneskars forandringsiver! Og når vi betenker at det stort sett er de samme kristenslektene som Justinus tilhører, som av Gud ble brukt til å samle vårt Nye Testamente eller for alle tider formulere den felles-kristne trosbekjennelse, da våger vi å tro at de også handlet etter den samme høyestes fullmakt når de utformet den kristne menighets møte med den levende Herre som de gjorde det, slutter biskopen.

„Mine herrer,
det er stengetid!“

Brødrene Goncourt, det berømte franske forfatterpar, deltok den 7. april 1869 i en stor middag hvor det blant gjestene var representanter for så godt som alle grener av kunst og vitenskap. Konversasjonen kom til å dreie seg om vitenskapens framtid, og man spådde at menneskene om hundre år, takket være den kjemiske og fysiske vitenskap, ville vite hvordan atomet var bygget opp og bli i stand til etter forgodtbefinnende å tenne og slukke solen som om den var en lampe.

Et par dristige vitenskapsmenn forutsa også at mennesket ved fylogiens og biologiens hjelp ville bli i stand til å kappes med Gud om å skape liv.

Da brødrene kom hjem skrev de ned disse framtidsvyer i sine dagbøker og tilføyde: mot alt dette gjorde vi ingen innvendinger, men vi hadde en følelse av at når den tid kommer i vitenskapen, så vil Vårherre med sitt lange hvite skjegg stige ned til jorden; svinge med nøkkelen og si til menneskeheden på samme måte som de sier i restaurangen: «Lukketid, mine herrer!»

med 5 400, deretter kommer mormonene med 450 og Christian Science med 118. Et på tusen dissentere angir ikke nærmere trossamfunn i statskirken.

Ut av de tomme kirkers tid.

Av biskop dr. Bjerkqvist.

Intet stort i verden er blitt utrettet uten begeistring. Når et folks ungdom begynner å fylles med syner og drømmer, da aner vi vår og framtid. De tiltrampede veier forlates.

Vi har levd i en fattig tid - rik nok på store begivenheter, på spennin og sensasjoner - men fattig på frigjørende begeistring, fattig på den jubel som fyller hjertene med latter. Også i Guds menighet har vi hatt det fattig. Men begynner ikke anelsen om nye tider nå å tone gjennom våre hjerter? Går det ikke en klang av adventsklokker gjennom tiden? - Gud er i ferd med å føre oss ut av de tomme kirkers tid.

Gud svikter aldri. De brustne illusjoner kommer ikke fra ham. Men vi kan svikte de syner som Gud har latt lyse over oss. Den store begeistring vil innvie oss til et liv i lydighet og hengivelse i lidelse og tålmodighet. Den vil bli en glede som lyser oss gjennom arbeidsdagen.

Når det er blitt natt i den selv-forgudede menneskes verden, da lyser Guds forjettelse opp.

Kristus er den som erohrer. Hvis han i sannhet bor hos oss, kan vi aldri stenge ham inne. Sollyset lar seg ikke stenge inne. Men vi kan lett stenge det ute.

Utenfor statskirken.

I 1950 stod det 123 300 personer utenfor statskirken i vårt land. I 1946 var tallet 120 000 og i 1900 52 700.

Av de som stod utenfor kirken i 1950 oppgir 22 000 at de ikke er tilsluttet noe religiøst samfunn. Av de større dissenter-samfunn teller pinsevennene 30 000, deretter kommer den ev. luth. frikirke med 17 300, metodistkirken 11 500, baptistene 8 900, misj. forb. 3 100.

De egentlige sekter har mindre tilslutning: Størst er adventistene

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4,- pr. år.

Redaktør: Res. kap. Leergaard.
Medvirkende: Prost Dr. A. Skrondal
og pastor O. Olsen.

Kasserer: lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Fra Nidaros bispedømmeråds diakoniutvalg.

Til prester og menighetsråd i Nidaros bispedømme.

Vi klager ofte, og ikke alltid uten grunn, over vår kirkes bundethet og derav følgende mangel på initiativ og aktivitet. Men spørsmålet vi først og fremst må stille oss selv i dag er dette: *Utnytter vi virkelig de muligheter vi har?* Kunne ikke våre menigheter være mere levende enn de ofte er? Kunne ikke initiativ og aktivitet ha betydelig friere spillerom enn de har også med vår nåværende ordning? Kunne ikke *legmannsinnsatser* få større bredde og omsorgen for ens menighet og dens enkelte lemmer engasjere flere enn det skjer for tiden?

Ja, slike og lignende spørsmål bryter mere og mere på i vår kirke og dens menigheter i dag - forøvrig ikke uten sammenheng med lignende bølger som baner seg veg over store deler av kristenheten.

For å overveie disse spørsmål og for å forsøke med visse praktiske framstøt på menighetsarbeidets

mark, har Nidaros bispedømmeråd nedsatt et diakoniutvalg med disse medlemmer: Sykehusprest Trygve Kvarme, form., hjelpeprest Fredrik Grønningsæter, sekretær, diakon Knut Singstad, fru Gunvor Gilje, samtlige Trondheim og Strinda, diakon Johan Skipnes, Molde, hj. prest Egil Krogstad, Steinkjer og diakonisse Margit Grønbech, Namsos.

Utvalget vender seg med dette til prester og menighetsråd for å gjøre kjent sin eksistens, og for å *stille seg til tjeneste* for menighetene i bispedømmet så langt tid, evner og krefter rekker.

Meningen er at vi skal gjøre hva vi kan for å formidle til menighetene de impulser og rikdommer som tidens diakonivekkelse fører med seg, da i første rekke ved foredragsvirksomhet og kurser rundt omkring i bispedømmet å legge stoffet mest mulig praktisk og instruktivt til rette.

Høstens kursvirksomhet vil særlig dreie seg om utdannelse av lege menighetsarbeidere til de forskjellige hverv, ekteskapskurser og ungehjemskurser.

I en sum vil vi gjerne si at siktepunktet for utvalgets arbeid er å hjelpe til å skape levende, oppsøkende og tjenende menigheter som har omsorg for alle sine døpte lemmere. Dette vil samle seg om 2 hovedlinjer: styrke det spesielle diakonats stilling ved å finne plass og gi bedre arbeidsmuligheter for diakoner og menighetssøstre i endastørre grad enn det skjer nå, og dernest vekke og styrke det alminnelige diakonat, som går ut på at hvert menighetslem skal ha sin oppgave og sitt ansvar.

Vi leverer alt i

TRYKKSAKER

Skriv eller ring til

Svorkmo Prenteverk

Svorkmo.

Vel møtt til samarbeid i Jesu navn til Guds ære og medmenneskers gavn!

Konfirmanter i Orkanger

8. mai 1955.

Andreas Moribæk
Arne Togstad
Brage Leknes
Brynjart Hoff
Egil Sommervold
Hans Kristian Okkenhaug
Ivar Geir Svee
Jan Henry Tømmervik
Jan Rønning
Jon Erling Næss
Kjell Kristiansen
Kjell Morten Togstad
Knut Aagnar Vålland
Konrad Nikolaysen
Olav Knutson
Rikard Bjørklund
Simen Georg Lund
Sigurd Øye
Terje Olav Knutson
Tor Jonny Aune
Tor Edkvist (Elmes)
Øystein Hoff.
Bodil Nørve
Elsa Gunvor Sollie
Else Aasmul
Gerd Forvik
Gudny Dahlø
Halldis Trettøy
Jorunn Slettvold
Liv Fossum
Marit Johanne Karlsen
Marte Johanne Nærvik
Odny Dullum
Tove Jørgensen
Tove Skogås
Tove Vangen
Turid Øvre
Turid Rigmor Bakken.

Nyt ikke gleder som koster din nestes tårer.

Vi kan ikke frelses for en del ved oss selv og en del ved Guds løfter. Det må alt være av nåde.

Sorgen er bare skyggen av Guds vinger. George Mac Donald.

Den kristne taler ikke om den neste dag, bare om den dag som er i dag. Og om den taler han med Gud. Søren Kierkegaard.

PREIKELISTEN**4. s. e. påske - 8. mai.**

Orkdal: Leergaard. Ofring til åndssvakesaken.

Orkanger: Olsen. Konfirmasjon.

Ofring til Nytestamenter til konfirmantene.

Orkland: Skrondal. Ofr. til åndssvakesaken.

5. s. e. påske - 15. mai.

Støylen skole kl. 11: Skrondal
Orkanger: Olsen: Nattv. for konfirmanter og andre.

Hoston skole kl. 11: Leergaard.

17. mai.

Orkdal: Leergaard.

Orkanger: Skrondal.

Orkland: Olsen: Ofr. til Institutt for Kristen Oppsedding og Kirkens Nødhjelp.

Kristi Himmelfart - 19. mai.

Orkdal: Olsen

Orkanger: Leergaard

Orkland: Skrondal.

6. s. e. påske - 22. mai.

Orkdal: Leergaard

Orkanger: Skrondal

Moe misjonshus kl. 11: Olsen.

1. pinsedag - 29. mai.

Orkdal: Skrondal. Ofring

Orkanger: Olsen. Ofring

Orkland: Leergaard. Ofr. til Menighetsfakultetet.

2. pinsedag - 30. mai.

Orkdal: Leergaard.

Orkanger: Skrondal

Orkland: Olsen. Ofr. til det Norske Bibelselskap.

GAVER TIL BLADET.**Orkland:**

Ved Oddlaug Høston: Sigrid Solbu 5; Harald Kvåle 5; Bernt Høston 5; Håkon Selbekk 5.

Ved Martin Moe: Ole Løseth 10; John H. Lium 10; Kristen Asbøll 5; Ingeborg-Anna Togstad 3; Anders Lien 5.

Ved A. B. Høston: Ingebrigt J. Høston 7; Martin Rise 5; Hilda Solem 5; Anders Lommundal 5.

Ved Nils Ofstad: Ola Solem 5; Karl Asphjell 4; Johan Mo 10; Ole O. Monseth 5; Anders Svorkmo 5; Ole Høston 5; Peder Grendal 5; Karl Svorkmo 5; Ola Grø 5; John Sørhaug 5; Arne L.

Opeien 5; Andreas Barbo 5; Valborg Blakstad 5; Andreas Rye 10; Kristen Svorkmo 15; Kristian Olsen 10; Ole Espås 5.

Ved Leergaard: Ingebrigt Holte 10; Per Buseth 5; Ole Fosshagen 10.

Orkdal:

Ved Olav Olsen: Anna Wormdal 5.

Ved Ingår Lund: Arvid Kringstad 5; Johannes Selnes 10; Lars Kjønli 10; Johan E. Gjønnes 5; Peder Blomli 10; Arnt M. Gjønnes 5; Anders Gjønnes 5.

Ved Edv. Sletvold: Arnt Svee 5; Pauline Olsen 3; Karen Brobak 5; Edv. Sletvold 5; Hans Sognlie 10; Kristine Hansen 4.

Ved Olav Solem: Ingebr. Vassli 4; Johanna Meås 5; M. Myren 4; Jon Eggen 10; O. Solem 10; N. Solbakken 5; Andr. Koksæter 5; J. Rye 5.

Ved H. Syrstad: Lovise Sommervold 10; Karen Fossen 5.

Ved Ingeborg Krogstad Jakobsen: Anne Viken 4; Ole Metli 4; Marta Skauge 10; Per Hestnæs 10; Peder Sveeggen 5; John Skauge 5; L. Rædergård 5; Emma Gjølmesli 5; Martin Fossum 5; Anton Gangåsæter 5; John Dørdal Haugem 5; Nils Sølberg 5; lensmann Sæter 10; Ole Lefstad 10; Elisabeth Øyangen 5; Anne Tverdal 5; Anders Sveeggen 5; Ole S. Sommervold 5; Lars Skarholt 5; John K. Solem 5; Berit Neraune 5; Mikal Kjelstad 10; Gudrun Kjøren 5; Oline Staveli 5; Hjørleif Eldevik 5; Jørgen Digerås 5; Inger Kvam 5; Ole O. Morken 5; Erik Lefstad 10; Karen Fossum 5; Signe Berg 5; lærar Edv. Sommervold 5; Ole Lefstadaune 10; Annar Sommervold 5; Ole Skarholt 5; lektor Nødtvedt 10; Sivert Mælen 5; Martha Leland 5; Håkon Lynum 10; Lars Eggan 5; Ole A. Kvaale 5; Anders O. Kvaale 5; Andreas Penna 5; Karl Eggan 5; Ole Langås 5; O. Morken 5; Anders A. Fagerholt 5; Johan Bakkli 5; Anton Ask 10; Anders Klefsås 10; Olav Lillery 5; Lars L. Gangås 5; Martha Skauge 5.

Ved Per Asphjell: Gjertrud Espen 5; Johan Langvik 5; Ingeborg Langvik 5.

Ved Nils Ofstad: Einar L. Hansen 10.

Orkanger:

Ved Olav Olsen: O. Sivertsen 5; O. Mælen 4; T.B. 10.

Ved Nik. Konstad: Gabriel Sletvold 5; Olav Olsvik, sen. 5; N.K. 5;

KRISTELIG LITTERATUR**Fotorammer - Innramming****Orkdal Bokhandel**

Edel Ask Eikli

FANNREM

GODT UTVÄLG av

SØLVVARER

til

BARNEDÅP

BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER.

Leif Lassen 5; Nils Ustad 5; Arnt Skjenald 5.

Ved Anton Hoff: Ole Døhl, Leif Løseth, Gustav Røhmesmo, Lovise Gjønnes, Erling Jensen, S.K. Olsen, Ole Gundersen, Eli Svorkdal, Johanna Mathisen. Alle har bet. kr. 4.-.

Ved Per Asphjell: Asbj. Lid 5; Marit Asbjeld 5; Gustav Hansen 10; Johan Rømmesmo 5; Jonetta Øyum 3; Bernt Solemsløkk 4; Ole Gjøløien 10; Reidar Espen 5; Per Asphjell 5.

Ved Nils Ofstad: John Stubban 5.

Ved s. Aagot Akseth: Ingeborg Mo 5; Bent Halsen 5; G. og O. Sæther 5; B. og I. Lillery 5; J. Løvås 4; Aa. A. 5.

Utenbygds:

Ved Nils Ofstad: Sigurd Eldevik, Tjelle i Romsdal 10.

OFFER I KIRKENE

I Orkdal kirke: 10. april. Menigh.-fakultetet kr. 271,65.

I Orkland kirke: 11. april. Israelsmisj. kr. 28,50.

17. april. Indremisj. kr. 265,06.

I Orkanger kirke: 10. april. Indremisj. kr. 137,21.

HUSK

å gi din gave til
Menighetsbladet!